

# Жерміні Ласерте

Едмон і Жуль де Гонкури

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Тарашук П.

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — [nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)

Передмова до першого видання

Нам треба перепросити читачів за книжку, яку ми даємо їм, і попередити, що вони знайдуть у ній.

Читачі полюбляють вигадані ро мани, цей ро ман — справжній.

Читачі полюбляють книжки, які, здається, ідуть у світ, ця книжка прийшла з вулиці.

Читачі полюбляють невеликі грайливі твори, дівчачі спогади, альковні таємниці, еротичні мерзоти, скандали, відображені згодом на вітринах книгарень, а книжка, яку вони читатимуть тепер, сувора й чиста. Нехай читачі не сподіваються фотографії Насолоди з глибоким декольте, дослідження, яке перед ними, — клініка Кохання.

Читачі полюбляють невинне, заспокійливе читиво, пригоди, які закінчуються добре, витвори уяви, які не перешкоджають ані травленню, ані спокою, натомість цю книжку, що засмучує і збурює, написано, щоб заперечувати звичаї і шкодити гігієні.

Тож навіщо ми написали її? Невже тільки з метою приголомшити читачів і образити їхні вподобання?

Ні.

Живучи в XIX сторіччі, за доби загального виборчого права, демократії, лібералізму, ми запитували себе, чи так звані нижчі класи мають право на Ро ман; чи народ, цей світ під світом, і далі повинен перебувати під літературною забороною і відчувати зневагу авторів, що досі мовчали про душу і серце, які може мати народ. Ми запитували себе, чи ще існують для письменника і читача в ці ро ки рі вності, у які ми живемо, негідні класи і надто ниці нещастя, драми з надміру поганим кінцем і катастрофи, які спричиняють не дуже шляхетний страх. Нам стало цікаво дізнатися, чи Трагедія, ця традиційна форма забутої літератури і зниклого суспільства, остаточно вмерла; чи в країні без каст і без узаконеної аристократії нещастя малих і вбогих породять цікавість, почуття і

жаль не менш високої, ніж нещастя великих і багатих; одне слово, чи сльози, якими плачуть низи, можуть спонукати плакати так само, як і сльози, що їх ллє верхівка.

Саме такі думки спонукали нас запропонувати 1861 ро ку смиренний ро ман «Сестра Філомена», а нині — опублікувати «Жерміні Ласерте».

Тож тепер, навіть якщо цю книжку очорнять, це не має значення. Нині, коли Ро ман поширшав і виріс, коли почав бути великою і поважною, палкою і живою формою літературного вивчення та соціального дослідження, коли завдяки аналізу і психологічним студіям він став сучасною моральною Історією, нині, коли Ро ман перебрав собі цілі досліджень та обов'язки науки, він може вимагати для себе і її свобод та привілеїв. Тож нехай Ро ман шукає Мистецтва і Правди, нехай показує тяжкі злигодні, не забуваючи й про щасливих у Парижі; нехай продемонструє світським людям те, що мали сміливість бачити дами, які присвятили себе доброчинству, те, на що королеви давнини давали змогу поглянути своїм малим дітям у притулках та сиротинцях: на присутнє й тяжке людське страждання, яке навчає милосердя; нехай Ро ман буде тією ре лігією, якій минуле сторіччя дало величну й широку назву гуманізм; Роману досить такого усвідомлення, і саме в ньому полягає його право.

Париж, жовтень 1861 р.

...

Далі — у повній книжці «Жерміні Ласерте».

[nashaknyga.com.ua](http://nashaknyga.com.ua)